

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 1 lutego 1950 r.

w sprawie wydania instrukcji o zakresie i sposobie współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej rad narodowych, radami zakładowymi i Komisją Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 13, poz. 74), — Rada Państwa postanawia wydać instrukcję o zakresie i sposobie współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej rad narodowych, z radami zakładowymi i Komisją Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, — stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
PRZEWODNICZĄCY RADY PAŃSTWA

Bolesław Bierut

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 1 lutego 1950 r. (poz. 152).

INSTRUKCJA RADY PAŃSTWA

o zakresie i sposobie współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej rad narodowych, z radami zakładowymi i Komisją Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym — uchwalona dnia 1 lutego 1950 r. na zasadzie art. 26 pkt. 1 ustawy z dnia 9.III. 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74).

I. Zakres i sposób współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej rad narodowych.

§ 1. Współdziałanie Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej rad narodowych polega na:

- 1) koordynowaniu przez Najwyższą Izbę Kontroli działalności organów kontroli społecznej rad narodowych z działalnością organów kontroli państwowej w czasie wykonywania ich funkcji oraz w postępowaniu pokontrolnym,
- 2) kontrolowaniu przez Najwyższą Izbę Kontroli wykonania przez organy kontroli społecznej rad narodowych planów kontroli, w szczególności w jakim zakresie i w jaki sposób plany te zostały wykonane,

3) udzielaniu przez Najwyższą Izbę Kontroli fachowej pomocy organom kontroli społecznej rad narodowych w wykonaniu ich funkcji,

4) szkoleniu przez Najwyższą Izbę Kontroli kadr dla obsługi organów kontroli społecznej rad narodowych.

§ 2. Koordynowanie działalności organów kontroli społecznej rad narodowych z działalnością organów kontroli państwowej następuje w drodze porozumienia między Prezydium właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej a Szefem Delegatury miejscowej Najwyższej Izby Kontroli.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości Szefowi Delegatury miejscowej Najwyższej Izby Kontroli okresowe plany kontroli organów kontroli społecznej rad narodowych wszystkich stopni obszaru województwa w terminach i w formie, jakie ustali Prezes Najwyższej Izby Kontroli za zgodą Rady Państwa.

§ 3. Przeprowadzenie kontroli nieobjętej okresowymi planami kontroli może nastąpić również na wniosek Szefa Delegatury miejscowej Najwyższej Izby Kontroli po uzgodnieniu z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4. Wnioski rad narodowych o przeprowadzenie przez organy kontroli państwowej kontroli w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz w instytucjach, wykonujących czynności zlecone w zakresie administracji publicznej i gospodarki narodowej — kierowane są wraz z opinią Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do Szefa Delegatury miejscowej Najwyższej Izby Kontroli, który podejmie decyzję co do możliwości przeprowadzenia kontroli.

§ 5. Przedstawiciele organów kontroli państwowej zawiadamiają Prezydium właściwej rady narodowej o rozpoczęciu kontroli, z wyjątkiem kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, podejmowanych z inicjatywy organów kontroli państwowej.

Prezydium rady narodowej może delegować swoich przedstawicieli do udziału w kontroli przeprowadzanej przez organy kontroli państwowej.

Przepisy niniejszego § stosuje się z zachowaniem uchwały Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 25 czerwca 1943 r. („Rada Narodowa“ Nr 23 z 1943 r.), uzupełnionej uchwałą Rady Państwa z dnia 13 kwietnia 1949 r. („Rada Narodowa“ Nr 10 z 1949 r.).

§ 6. Organy kontroli państwowej mogą delegować swych przedstawicieli do udziału w kontroli, przeprowadzanej przez organy kontroli społecznej rad narodowych.

§ 7. Szef Delegatury miejscowej Najwyższej Izby Kontroli czuwa nad wykonaniem przez organy kontroli społecznej rad narodowych (§ 1 pkt. 2) okresowych planów kontroli, a w razie stwierdzenia uchybień w wykonaniu zwraca się o ich usunięcie do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 8. Prezydium rad narodowych powiadamiają natychmiast Szefów Delegatur miejscowych Najwyższej Izby Kontroli o ujawnionych w czasie kontroli nadużyciach i o zastosowanych w takim przypadku środkach oraz komunikują o dostrzeżonych poważniejszych niedomaganiach i brakach w funkcjonowaniu aparatu administracji publicznej i gospodarki narodowej.

§ 9. Organy kontroli państwowej mają prawo wglądu w materiały kontrolne organów kontroli społecznej rad narodowych i oceny wyników kontroli.

§ 10. Szefowie Delegatur miejscowych informują okresowo Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych o stanie i działalności organów kontroli na obszarze województwa.

§ 11. Organy kontroli państwowej udzielają fachowej pomocy organom kontroli społecznej rad narodowych przede wszystkim przez wskazywanie właściwych form i metod kontroli, udzielanie wskazówek przy przeprowadzaniu masowych kontroli, udzielanie wskazówek w zakresie prawidłowego wykorzystania materiałów zebranych w czasie kontroli oraz w zakresie postępowania pokontrolnego rad narodowych.

§ 12. Szkolenie kadr dla obsługi organów kontroli społecznej rad narodowych odbywa się według planu uchwalonego przez kolegium Najwyższej Izby Kontroli i zatwierdzonego na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli przez Radę Państwa.

II. Zakres i sposób współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z radami zakładowymi.

§ 13. Organy kontroli państwowej, w szczególności szefowie delegatur miejscowych winni pozostawać w łączności z radami zakładowymi lub delegatami zakładów pracy i współdziałać z nimi przez:

- a) zapraszanie do udziału w kontroli, przeprowadzonej w zakładzie pracy,
- b) informowanie rady zakładowej lub delegata o wynikach kontroli.

III. Zakres i sposób współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z Komisją Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

§ 14. Najwyższa Izba Kontroli w miarę możliwości uwzględnia wnioski Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym o dokonanie określonych aktów kontroli.

§ 15. Przedstawiciele Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym mogą brać udział w kontrolach, przeprowadzanych przez organy kontroli państwowej na wniosek Komisji oraz na zaproszenie tych organów.

§ 16. Komisja Specjalna i jej delegatury powiadamiają właściwe organy Najwyższej Izby Kontroli o dostrzeżonych niedomaganiach i brakach w funkcjonowaniu aparatu administracji publicznej i gospodarki narodowej oraz w razie potrzeby udzielają do wglądu swoje akta i materiały za zgodą Dyrektora Biura Wykonawczego Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

IV. Przepis końcowy.

§ 17. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.